

El baile de la tarántula

<i>Títol</i>	El baile de la tarántula
<i>Autor</i>	Cristina Verbena
<i>Il·lustrador</i>	Rebeca Luciani
<i>Editorial</i>	La Fragatina
<i>Ciutat</i>	La Seu d'Urgell
<i>Any d'edició</i>	2012
<i>Col·lecció</i>	
<i>Pàgines</i>	36

<i>Edat recomanada</i>	A partir de sis anys
<i>TAG</i>	Pandereta, acordió, llaüt.

Resum

La Maria és al camp, treballant entre les espigues de blat de moro, quan li pica una taràntula. De seguida vénen els veïns a ajudar-la i fiquen l'animal dins d'un pot de vidre, mentre porten la dona al poble. Quan arriba al poble tos els posen a ballar i a fer música, una música ràpida, i a cantar inventant les lletres. I així estan durant vint-i-quatre hores fins que l'aranya mor i la Maria es cura.

*Todos bailan menos María.
María se duele,
Suda,
Se revuelve.
"¡No paréis!" – suplica si la música baja un momento.
"¡Seguid, seguid! Me hace mucho bien"*

El **Tarantul·lisme** era comú al sud d'Itàlia en els segles setze i disset. Durant una estació de l'any proliferaven aquests aràcnids, les taràntules, i existia la fantàstica creença que si et picaven, al cap d'unes hores entraves en un estrany estat en què no podies parar de moure't, saltar, cridar, adoptant postures d'allò més estranyes ... Una espècie de ball de Sant Vito.

L'únic remei conegut contra aquest mal era la música. En escoltar-la, la persona que havia estat mossegada, iniciava un ball que era conegut com "la dansa de la taràntula". Segurament a causa del esforç del ball interminable la víctima suava tant que eliminava del seu organisme les restes del verí. A aquesta bogeria col·lectiva que es va estendre com una plaga per Europa se la va anomenar **Tarantul·lisme**.

I d'aquí ve el nom de Tarantel·la. El famós ritme italià de sis per vuit sembla

que té el seu origen aquí, i es diu que el ball napolità del mateix nom és similar al que efectuen les taràntules durant l'aparellament.

Referència obligada a la pel·lícula "el Padrino", on la *Tarantel·la* es música recurrent.

Objectius

Conèixer la història del tarantul·lisme.

Aprendre les passes bàsiques del ball de la *Tarantel·la*.

Descripció de la proposta

Narrarem el conte i després parlarem d'aquest ball, la Tarantel·la, i de com es balla.

Com que el ritme és molt cadenciós, resulta fàcil de ballar. Una possible acció seria aprendre alguns passos d'aquest ball italià i després representar-lo davant del companys.

Una altra proposta és fer un llibre paral·lel amb alguna cançó catalana que tingui aquest mateix ritme de sis per vuit. Per exemple "jo voldria ser un gran músic, un artista genial, tocaré la pandereta,...."

Recursos emprats

El llibre proposat.

Música "la tarantel·la napolitana" o similar.

Aspectes didàctics i metodològics

La dansa es pot aprendre en un parell o tres de sessions.

Seria convenient poder-la mostrar al altres grups o gravar-la en vídeo.

El llibre col·lectiu sobre la cançó "jo voldria ser un gran músic" és més complex de realitzar i requereix moltes sessions, ben bé vuit o deu.

Documents adjunts

Pàgina del bloc de Cristina Verbena on parla de la gestació del llibre:

<http://cristinaverbena.wordpress.com/2012/03/12/el-baile-de-la-tarantula/>